

givne ved Frdn. 6te April 1832 og de Fortolkninger, som i Praxis have gjort sig gjældende; det er kun ganske enkelte, maatte kun en enkelt Bestemmelse i Lovudkastet, der indeholder noget Nyt, navnlig hvad Brandfaren angaaer; alt det andet er Bestemmelser, som allerede findes i den nupærende Lovgivning, saa at, hvis det foreliggende Lovudkast ikke bliver til Lov, ville i det Væsentlige de samme Forordninger, som deri indeholdes, kunne gjøres gjældende. Naar den sidste ærede Taler navnlig omtalte Affkæffelsen af Straatage paa Bornholm, saa forandrer denne Lov aldeles Intet i de Forpligtelser, der nu paa hvile Beboerne paa Bornholm i saa Henseende. Man har netop, for at forebygge, at Loven skulde faae en saadan Indflydelse, udtryffeligt optaget de nu gjældende Bestemmelser og udtalt, at de fremdeles skulle være gjældende. Om der, naar den Tid er udløben, til hvilken Straatage efter Reskript af 6te August 1834 skulle være affkæffede, maatte være Anledning til yderligere at forlange Fristen, er Noget, som til den Tid maa komme under Overveelse. Det er et Punkt, som ikke har været taget under Overveelse, og som der heller ikke har været Anledning til at tage under Overveelse for Diesbliffet, da der ingen Forandring gjordes i de bestaaende Forhold. Jeg vilde ansee det for meget uheldigt, om man, efterat have forlænget denne Frist ligesaa 1761 — da var det allerede paabudt, at alle Bygninger i Kjøbstæderne skulde være forsynede med ildfaste Tegltæg — skulde end yderligere forlange Fristen. Man skulde synes, at et Tidrum af 100 Aar og derover var tilstrækkeligt til at affkæffe Noget, som medfører en saa overordentlig Fare for Kjøbstæderne. Naar den ærede 4de Landssthingsmand for 8de Kreds (Nørgaard) endelig har udtalt, at det var ønskeligt, om der forelaae Erklæringer fra Mænd fra Kjøbstæderne angaaende denne Bygningslov, da maa jeg henlede hans Opmærksomhed paa, at der foreligger saadanne Erklæringer, hvad ogsaa Motiverne vise. Ministeriet har ikke freedet til at forelægge det høitærede Thing dette Lovudkast uden at have gjort det til Gjenstand for Forhandlinger, ikke med alle Amtmænd eller med alle Communalbestyrelser,

men med nogle af dem i forskjellige Dele af Landet. Tiden var nemlig saa langt fremrykket, dengang Loven var ubearbejdet i Ministeriet, at, hvis alle Amtmænd skulde have været hørte, og alle Communalbestyrelser have faaet Leilighed til at udtale sig, vilde jeg ikke have kunnet forelægge Lovudkastet i denne Sæssion, hvad jeg, navnlig i Genhold til hvad der blev udtalt i forrige Sæssion, maatte finde meget ønskeligt. Til de omtalte Erklæringer er der taget væsentligt Hensyn. Lovudkastet var dengang, da det oprindeligt var ubearbejdet i Ministeriet, langt videregaaende, end det nu er; men i Genhold til de Erklæringer og Betænkninger, der saaledes vare afgivne, dels af Communalbestyrelserne i Kjøbstæderne, og dels af Amtmændene, er det gjort mere lempeligt; navnlig er det § 70, der erklærer visse Bestemmelser i Loven for uanvendelige paa de mindre Kjøbstæder. Resultatet af disse Erklæringer, foruden at der af det her foreliggende Udcast er blevet udeladt flere Bestemmelser, som fandtes i det tidligere.

B. Nørgaard: Det er jo naturligt, at den høitagede Justitsministers Uttringer saaledes som de fremkom ikke kunne andet end give mig Anledning til at begjære Ordet. Den ærede Justitsminister begyndte med at udtale, at jeg ikke havde noget stort Kjenndskab til Forholdene i Kjøbstæderne, og henlede Opmærksomheden paa mine egne Uttringer i Begyndelsen af mit Foredrag. Jeg skal nu ikke her vidtløstigt gaae iredte med den ærede Justitsminister om mit Kjenndskab eller Ikke-Kjenndskab til Kjøbstædernes Forhold; men jeg tør forstikke den ærede Minister om, at, bliver nærværende Lovudkast til Lov i den Stikfæls, det nu foreligger i, vil det vække almindelig Misforstaaelse i de mindre Kjøbstæder, og navnlig hos den mindre formuende Deel af Befolkningen; idetmindste vil det blive Tilfældet i de Kredse, som ere mig nærmest bekendte. Naar den ærede Justitsminister endvidere udtalte, at der allerede fandtes Bestemmelser i den ældre Lovgivning, hvorefter man, for at kunne gjøre Forandring ved en gammel Bygning, skulde indhente Bygningscommissionens Tilladelse, saa er dette vistnok ganske rigtigt; men jeg tror det er ligesaa rigtigt, at